

קריניצי והסוסים

בתום ימי ה-30 לפטירתה של פולה בן גוריון, מתעתד בעלה, דויד בן גוריון, להוציא לאור כספר את ההתכתובות בינו לבין פולה, במשך שנות היכרותם וחיים המשותפים. אחד המכתבים הראשונים בספר יהיה מלפני 50 שנה, אותו שלח בן ג'י לפולה לפני נשואיהם ובו הזהיר אותה

אברהם קריניצי, ומהים אותו במיצה לות-סוסים כל פעם שהוא בא לבקרם.

שוקן והפסלים

הזמר הישראלי רן אלרון, שהגיע לארץ לביקור של שבוע, שוב ניקלע אל תוך אש הקרבות. בעת ביקורו הקודם של אלרון בישראל, אחרי היעדרות של שלוש שנים,

כשחזרה הציירת חדווה מנגר, ערב אחד, לסטודיו שלה בבתיים, היא מצאה על דלת-חדרה: "סוף-סוף, לאחר שנתיים של חיפושים, הצלחנו לאתרך. אנא, התקשרי אלינו" על הפתק היה החום: אהרון מנגר.

עוד בטרם הספיקה חדווה להעלות בדעתה מה יכול לבקש ממנה הסופר הידוע ועורך המוסף הספרותי של למר-חב. היא קיבלה קריסה סלפוגית למקום עבודתה, בחנות הפרחים איריס. ברחוב אלנבי בתל-אביב. על הקו היתה אידה צורית, אשת הסופר אהרון מנגר.

"אני מוכרחה לפגוש אותך" אמרה לחדווה. "מה יש, מה קרה?" תמחה

חדווה והוא

הציירת, שאינה קרובת-משפחה של הסופר. "את מפריעה לנו בחיים", השיבה לה אידה.

חדווה לא הבינה במה המדובר. הפגיו שה היחידה שלה עם הסופר היתה בי אמצעות ספריו, בימים בהם היתה עוד חדרת קיבוץ חולדה ושמה היה חדווה הנדל. אחר-כך נישאה לחבר משק נוהד איתן, חגי מנגר, קיבלה את שמה, התגרשה ממנו ועברה לעיר. בתחילת דרכה כציירת זכה במילגה מטעם ממשלת מכסיקו ויצאה לדרום-אמריקה כדי ללמוד שם ציורי קיר.

בשנות שהותה במכסיקו, וכך תה חדווה מנגר להיות תלמידתה של גדול ציירי הקיר של ארצו בימינו, דויד אל פרז סיקרוס. לפני כשנה חזרה לארץ, ולפני שבועות מספר ה

מנגר

מנגר

ציגה תערוכה מ-ציוריה במוזיאון בתיים. בכל דרכה זו לא פגשה מעולם את בני-הזוג פנים-אל פנים, עד שנענתה להפצרותי-הם והלכה לריש בתל-אביב. שם חיכתה לה הפתעת חייה.

"איזה שם גרוטסקי לקחת לעצמך?" פנתה אליה אשתו של הסופר, "האם השם אינו מפריע לך?" או התבררה לה התעלומה: בתחילת דרכו הספרותית כתב אהרון מגד יצירה בשם חדווה ואני, שתיארה את הרפתקרתיהם המשועשעות של זוג עובדי-קיבוץ צים שעברו לגור בעיר. כאשר החל שמה של הציירת חדווה מגד להתפרסם, זיהו אותה רבים, לדברי הזוג מנגר, כגיבורת הספר — דבר שמירר את חייהם.

גוללה אידה צורית את תלואות משפחת מגד: "מאחר שגם אני ציירת, חושבים רבים שאת זו אני. בכל מקום מאחלים לי מזל טוב לרגל פתיחת ה-תערוכה שלי. זה מפריע לילדים שלי." הוסיף אהרון מנגר: "את לא מרגישה שיש לך שם מור?"

לחדווה לא הפריע שמה מעולם. איש לא זיהה אותה ולא שייך אותה ליצירתו של מגד. אבל הסתבר שלזוג מגד זאת שאלת חיים ממש. "קצת כבוד לשם", דרש אהרון מגד. הוא סיפר כי בזמנו, כאשר עלה עם אביו מחולצלבאק שבפולין, בהיותו בן שש, עיברת האב את שמו למגד. אבל הוא לא עשה זאת לפני שנטל רשות מבית-ההורשת שמן בחיפה, שאחד מי מוצריו נקרא בשם מגד.

עתה דרש הזוג מגד מחדווה לשנות את שם משפחתה — או לפחות להופיע בציבור בשם חדווה הגדל-מגד. "קראתי את הספרים שלך, בזמנו", סיפרה הציירת, "הוא סופר לא רע, אבל אם זה באמת מפריע להם שקיימת חדווה מגד בעולם — שיחליפו את השם!"

פרצה מלחמת ששת-הימים. כשהגיע לביקור, הפעם, אחרי סיבוב-הרופות והקלטות באירופה, ארצות-הברית ודרום-אפריקה, התנדב אלרון לבדור את חיילי צה"ל היושבים במוצבים בים הלבן. הירדן, יחד עם אמרנו, מרקיז תורג'מן, ועם מנהיג-השירה-ביצור, אפי

אינטימי

אם תפגשי, וכל הסיכויים שאומרים זה יקרה לך, את איש יחסי הציבור ה-מוזקן מיכאל ("מייק") סטולוביץ' קי, זה לא יכול לקרות שהוא אל זמן אתך למסיבה שהוא עורך בביתו שן בכפר-שמירה. מי יהיה שם? ודאי תרצי לדעת, ומייק יענה לך בביטחון: "מה זאת אומרת? יהיו שם גלן, אלה, שירלי, לואי ופרנקי." אם תתפתה, ושוב כל ה-סיכויים על סמך הגסיסון בעבר שזה יקרה לך, תופתעי למצוא במסיבה רק את עצמך ואת מייק. החברה הבינלאומית שהבטיח לך מייק תהיה שם, אבל רק על גבי תקליטים — גלן מילה, אלה פיצי-גראל, שירלי ביטסה ופרנק סאי. בייחוד ופרנק סאי כדאי להיות א-לוף איגורף בישראל. זאת ג'י-לה המתאגף אלדי אביטן, נציג מוכן שפיר של חיים שפיר

אביטן

נצור, יצא אלרון מירחו לכיוון גשר דמיה. הוא הגיע לגשר בדיוק שעה שהתנהל בו מקום דוקרב התוחתים הגדול של השבוע שעבר. רן נטל את הגיטרה שלו, זינק אל עמדות-התוחתים של צה"ל, ושעה שהתוחתים גים המטירו פגזים, עבר הזמר בין העמדות ושר בפני החיילים. במצב לא נעים עוד יותר מצא את עצמו השבוע מזכירה הכללי של רפ"י זיל, ח"כ שמעון פרס. הוא ניגש במיוזון הכנסת אל מזכירת מע"י, גולדה מאיר, שעמדה ושוחחה עם שר החינוך זלמן ("זיאמה") ארן. פרס התי-ערב בשיחת השניים ופנה אל גולדה: "בקי-שר למה שדיברנו... גולדה הפסיקה אותו באמצע המשפט ובאדישות מופגנת אמרה לו: 'כשאני אצטרך, אקרא לך...'". אחרי שהקציב בעיתונו שטח נרחב לראיון עם הפסל יגאל תומרקין, בו חבצ הפסל כי יתנו לו להציב כמה שאפשר יותר פסלים ברחבי הארץ, יצא עורך הארץ, גרשום שוקן, במלחמה אישית נגד הפסל. טען שוקן: "אם יתן למר תומרקין מבוקשו, יפול מספר פסליו בחצות הארץ ממספר תחנות הדלק." סבור שוקן: מכיוון שהטעם האמנותי משתנה, במרוצת הדורות, אין להנציח אופנת-אמנות בפסלים ציבוריים, כן, בניגוד לתמונות, קשה אחר-כך להורידם למרתפים. מלחמה אמנותית מסוג אחר לקדש הצייר משה ברנשטיין נגד המשרד רר דויד אבידן, שפלש לאחרונה אף ל-תחום הציור. טען ברנשטיין: "קשה לדעת חוצפתו של מי וחולה על מי: זה שעשה קישקושים אלו וחושב שזו אמנות, או ה-מבקר שמעלה דברי הבל בעיתון." זאב נשיא התורן של בית-המשפט המחוזי, זאב צלטר, התרחת השבוע בעת ניהול משפטו של הנאשם-ברצח, מנשה אנוואר, כי אשר קלה-הצופים הפריע למהלך המשפט, ציוה צלטר על שמש בית-הדין להוריד את אחד המפריעים לתא-המעצר, הנמצא במרתף בית-המשפט. בצהריים, כשנסתיימה הישיבה, הורה הנשיא לשמש לשחרר את העצור. ברגע שאנחאר שמע מפי צלטר את המשפט "שחרר את האיש", הוא היה בטוח ש-החונת אליו, פנה אל השטר ששמר עליו, אמר: "שחרר אותי! שחרר אותי! שמעת מה שהשפט אמר?" השטר הנדהם הסביר לנאשם ברצח: "שמעתי, אבל הוא לא הת-

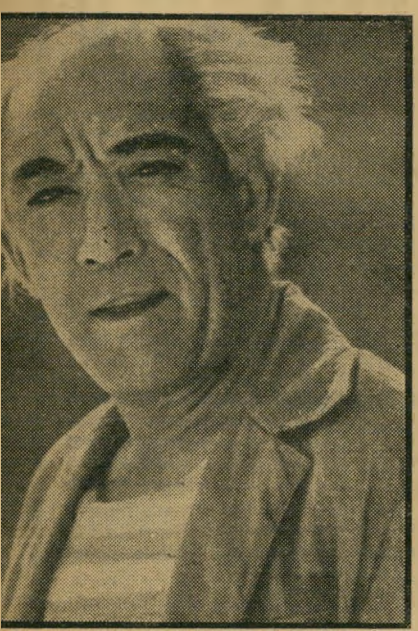

אורית זיפה ירקוני

בקריית-מוצקין, שייצג את ישראל בתח-ריות האיגורף הבינלאומיות באנגליה. הוא אומנם ניצח בקרבות וזכה במדל-ות זהב, אבל כשחזר לארץ, הסתבר לו כי פוטר מעבודתו ככורה במיכרות ה-חורשת בתימנע, "אי-אפשר גם לעבוד וגם להיות ספורטאי", אמרו לו. עכשיו מוכן המתאגרף הצעיר להכניס אגרוף לכל מי שיסביר לו כמה חשוב לייצג את שם ישראל בניכר. נציגה חדשה קמה למשפחת שיקה ויפה ירי קולני. בחם הבכירה, אורית, התגייסה לצבא. כשמלאו לה 18 שנה, היא לא הספיקה ללבוש זמן רב את המדים, ו-כבר פורסמה תמונתה בשבועון-הנשים

צ'פלין ובהל:

קווין יהיה ביג'י

נדמה שאפילו התבוסה במלחמת ששת-הימים לא הרגיזה את הערבים כל-כך כמו העובדה שסמנואל ברונסטון עומד להפיק סרט מוגר מנטאלי על העם היהודי מימי משה רבנו ועד משה דיין.

ביחוד מדאיגה את הערבים העובד בה שפרק מיוחד בסרט יוקדש לדויד בן-גוריון. תחילה הוצע התפקיד ל-ציירי צ'אפלין והעיתונות המצרית הציעה להפעיל עליו לחצים כדי ש-יסרב לתפקיד זה (העולם הזה 1586). השבוע, מסר השבועון המצרי אל מוצוואר, כי המאמצים נשאו פרי: צ'אפלין סירב לקבל את התפקיד ו-את ביג'י יגלם אנטוני קווין, אגב, בידועות שהגיעו מפאריס, נמסר כי ברונסטון כבר שוכר לעצמו מומחה ישראלי שיפקח על הצד ה-היסטורי של הסרט: המומחה הוא כתב ידיעות אחרונות בפאריס, יש-עיהו בן-פורת.

כחן אליר. מזל טוב מיוחד היה ל-ריקו רוזנטאל (25), סגן-מנהל מלון נאות-מידבר בבאר-שבע, כשנשא לאשה עור-בת במלון אחר — הילטון — בשם יו-לנדה. ריקו הועלה בדרגה, מייד לאחר נשואיו, והוא עכשיו מנהל-מלון הצעיר ביר-תר בארץ. גימקו את התקדמותו בעלי נאות-מידבר: "אדם נשוי זה רציני יותר." לפרס-פיוס זכתה זמרת צעירה מצוות הווי-דרום, בהירה שלום, ששרה בערב ראי-יונת. מאחר ואסור לה, כחיילת, להופיע אלא בהתנבות, התנדב גם המנחה אריה אבנרי להיות גינטלמן, כיבר אותה ב-בקבוקן בושם צרפתי.

הגרמני קוסטנצה. האם שירתה בשלוש מלחמות, כתב השבועון על השתיים, ועכשיו מתגייסת הבת לצבא. הסיפור על השתיים פורסם במיסגרת כתבה על-שירות הנשים בצה"ל. דן בן-אמוץ אינו פוסק מלהתפאר בידידתה, בתיה אפולו, שהוא מציגה כאשתו. סיפורו האחרון על טוב-ליבה של בתיה: "היא ציירה ציורים נהדרים על קראמיקה ושלחה אותם מתנות לילדי." ארבעת יל-דיו של דן הם בני אשתו הראשונה, הלן, ונמצאים יחד עימה בארצות-הב-רית. הפתעה ניכרת גרמה השבוע-מסיבת יום-ההולדת המשותפת של ה-יפהיה רחל קרלה והעיתונאית ה-לי ("שחק") יצחקוב, שיום הולדתה חל בחודש ספ-טמבר. רק מע-טים ידעו את ה-סוד: בעוד שר-חל אומנם חגגה 20 אביבים, ה-תה זו מסיבת-אירוסיה הסודיים של גילי לצנחן זאב בופמן.

אפולו